

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Så fik vi da klarhed over mytens omfang. Det er fra den ene kommunegrænse i Lyngby til den anden kommunegrænse i Lyngby. Derude kan man hente et eller andet bevis, og ærlig talt, hr. Sander, jeg kan da sikkert også, hvis jeg gør mig umage, tage over i et eller andet amt og hitte en klub, som er blevet kendt og har fået flere medlemmer, men det, vi diskuterer, er, om der kan konstateres denne bredere sammenhæng. Det, man har undersøgt i betænkningen, er ikke bare, hvordan det er gået derude i Lyngby eller på Magasinholdet, men hvordan det er gået i en bredere sammenhæng.

Men det, som i øvrigt er det mest interessante – og det havde hr. Sander også fat i, og dér kan vi måske så blive enige – er, at andre undersøgelser viser, at man, hvis man udbygger faciliteterne, også imødekommer et eksisterende behov for idrætsaktiviteter. Det er jo rigtigt, og det, der er vigtigt for mig, er at udbygge disse faciliteter. Det, der er vigtigt, er ikke Allan Simonsen, Lene Køppen og de folk. Men kan vi blive enige om, at der eksisterer et, skal vi kalde det utilfredsstillt behov for at udfolde sig idrætsligt, og at vi må reagere på det ved at skaffe flere faciliteter, selvfølgelig samtidig med, at vi forbedrer udnyttelsen af de eksisterende, er det helt fint. Derefter kan hr. Sander og fru Bente Juncker og jeg lave en studiekreds over betænkningen, eventuelt med et nyskrevet kapitel om Lyngby Boldklub, og se, om vi kan få noget sjovt ud af det.

Poulsaard (FP):

Da Team Danmark blev holdt over dåben, var jeg til stede og sagde ved den lejlighed, at det var dejligt, at der var nogen, der turde gå imod, at vi skulle være lige ringe til det hele. Det sagde jeg dengang, og det mener jeg stadig væk, og derfor har jeg også rost ministeren mange gange – ja, ministeren kan ikke altid lide, at jeg roser hende, det ved jeg godt, men jeg har gjort det – for jeg synes faktisk, det var ret positivt, at vi nu fik en minister, der også ville sikre eliten, for jeg er af den opfattelse, at uden elite ingen bredde.

Så står vi nu her i dag med et lovforslag – ja, det fik man for sin gode vilje, har man lyst til at citere. Vi har jo nu hørt, hvad fru

Ingerlise Koefoed fra SF kunne få ud af det, og det var i hvert fald ikke særlig positivt, og vi har hørt, at de radikale er splittede. Ja men så kunne vi måske træde til fra fremskridtspartiet, så regeringen kunne få sit flertal på plads. Nu tror jeg bare ikke, at regeringen har brug for fremskridtspartiet i den forstand, for jeg tror, regeringen har flertal. For hvad er det for noget, vi behandler her? Det er en studehandel imellem regeringen og socialdemokratiet. Vi har på den ene side en regering, der siger: vi vil privatisere, vi går ind for det private. Og det er et godt princip, som vi støtter. Nu havde vi endelig fået nogle private, nemlig Team Danmark. De havde fået det til at køre, og det kørte godt, men så kommer socialdemokratiet – det skal det jo næsten gøre – og siger: dette her er noget møg, vi skal have statsstyring, vi skal have offentlig styring, og så begynder regeringen og socialdemokratiet at handle, og så får vi denne østeuropæiske model.

Nu ved jeg godt, at hr. Tinning og fru Ingerlise Koefoed ikke kan lide det, men det er en statsstyret model, for hvad i himlens navn skal Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen og repræsentanter for ministeriet blande sig i dette for? Der er under denne debat ganske rigtigt blevet sagt, at hr. Sander ikke rigtig forstår det hele, men nu er han også så ny herinde. For det er fuldstændig rigtigt, som vi har sagt gang på gang, at tipsmidlerne ubeskåret skal tilfalde idrætten, og det mener vi stadig. Vi mener også, at dette forslag om at støtte eliteidrætten er godt. Det vil jeg også gerne fastholde. Men vi mener søreme, at den model, ministeren har valgt, ikke er særlig heldig. Dermed har jeg ikke afvist det hele, for det ville egentlig være fjollet at afvise det hele, for der ligger noget i det. Men nu skal vi se, hvad udvalgets arbejde kan bringe til veje, og så vil vi tage vor stilling op ud fra det.

Men hvis ministeren ville lade være med at handle så meget med socialdemokratiet, så har vi, hvis vi bare har fem radikale og fem fremskridtsfolk, et flertal, og så kunne vi måske få noget bedre ud af det. Jeg kan ikke hidse mig op over, at der render nogle drenge rundt med »Carlsberg« på trøjen. Hvad i himlens navn gør det? Men det er jo den slags ting, der støder socialdemokratiet, så hvis vi kunne få socialdemokratiet sat lidt ud